

Sygn. akt I C 261/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2023 roku

sprawy z powództwa J. S. (1)

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki J. S. (1) kwotę 4 895,18 zł (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych 18/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14.06.2022r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki J. S. (1) kwotę 1 652,17 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt dwa złote 17/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

IV. Nakazuje zwrócić powódce J. S. (1) kwotę 370,75 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych 75/100) z tytułu niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 261/22

UZASADNIENIE

J. S. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 6 883,64 zł wraz z odsetkami skapitalizowanymi na dzień 13 czerwca 2022 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 4 sierpnia 2019 roku doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący własność W. B.. Odpowiedzialność cywilną sprawcy zdarzenia ponosi pozwana, która wystawiła dla pojazdu sprawcy polisę ubezpieczeniową.

Pozwana zaproponowała najem samochodu zastępczego, jednak na niekorzystnych warunkach zatem poszkodowany najął samochód zastępczy od powódki.

W związku z zaistniałą szkodą został przez poszkodowanego najęty samochód zastępczy marki F. (...) o nr rej. (...). Uszkodzony samochód V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność W. B. stanowiący własność poszkodowanego

kwalifikowany jest jako segment B. Samochód najęty przez poszkodowanego należy do segmentu C. Samochód zastępczy był niezbędny do wykonywania czynności dnia codziennego.

Samochód został najęty przez poszkodowanego w dniu 4 sierpnia 2019 roku od powódki. Stawka dobową najmu wyniosła 220 złotych oraz podatek VAT. Strony uzgodniły ponadto wynagrodzenie za podstawienie i odbiór auta w kwocie zaakceptowanej przez poszkodowanego. Samochód zastępczy został oddany w dniu 2 września 2021 roku, a więc po 30 dniach najmu. Poszkodowany nie miał innego pojazdu, z którego mógłby korzystać w okresie naprawy uszkodzonego pojazdu.

W dniu 4 sierpnia 2019 roku poszkodowany upoważnił powódkę do rozliczenia szkody komunikacyjnej. Powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) za najem samochodu zastępczego na kwotę 8 462,40 złotych w dniu 24 października 2019 roku wystosowała do strony pozwanej prośbę o wypłatę odszkodowania w związku z fakturą.

Strona powodowa decyzją z dnia 14 listopada 2019 roku uznała łącznie 21 z 30 dni najmu samochodu ze zweryfikowaną stawką dobową w wysokości 75 złotych netto za dobę po stawkach z firmami współpracującymi z Towarzystwem. W następstwie czego pozwany dokonał przelewu na kwotę 1 833,93 złotych.

Na podstawie umowy cesji z dnia 2 września 2019 roku powódka nabyła od poszkodowanej wierzytelność przysługującą jej wobec strony pozwanej z tytułu zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną dnia 3 sierpnia 2019 roku.

Odnosząc się do stawki za podstawienie i odbiór samochodu zastępczego do klienta wskazać należy, iż pozostają one w adekwatnym związku ze zdarzeniem szkodowym. Powódka zaznaczyła, że koszt tej usługi nie jest rażąco wygórowany, albowiem stawka ta nie odbiega od stawek stosowanych przez inne wypożyczalnie.

Powódka podkreśliła również, że obniżyła stawkę do 200 złotych netto za dobę do klasy B.

Powódka wskazała, że od kwoty 5 890,47 złotych brutto zostały naliczone odsetki, które od dnia 16 listopada 2019 roku do dnia 13 czerwca 2022 roku wynoszą 993,17 złotych brutto. Zatem kwotą żadaną przez powódkę z tytułu najmu, podstawienia i odbioru wynosi 6 883,64 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana zakwestionowała: skuteczne zawarcie umowy przelewu wierzytelności; wyliczenie wysokości roszczeń powódki oraz twierdzenia powódki dotyczące kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu; konieczny i uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego; rynkowość przyjętych przez poszkodowanego stawek czynszu najmu pojazdu zastępczego; okoliczność jakoby pojazd uszkodzony oraz pojazd wynajęty należały do tej samej klasy pojazdów; prawdziwość i prawidłowość dokumentów prywatnych przedkładanych przez powódkę, w tym faktyczne wykonanie usług wskazanych w tych dokumentach, w tym dokumentu cesji wierzytelności oraz prywatnych wycen sporządzonych przez powódkę.

Pozwana uznała za zasadny okres użytkowania pojazdu zastępczego w łącznej liczbie 21 dni. Na okres ten składa się udostępnienie uszkodzonego pojazdu do oględzin, organizacja części zamiennych, czas naprawy pojazdu z uwzględnieniem wszelkich operacji technologicznych oraz odbiór pojazdu po naprawie.

Pozwana podkreśliła, że informowała poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu zastępczego po stawce 75 złotych netto za dobę. Poszkodowany nie skorzystał z przedstawionej oferty i wynajął samochód po zawyżonej stawce.

W ocenie pozwanej nie znajduje również żadnego uzasadnienia żądanie zwrotu kosztów wskazanych w postaci usług „podstawienia” oraz „odbioru” pojazdu zastępczego. Zdaniem pozwanej czynności wydania oraz odbioru najętej rzeczy należą do istotnych czynności świadczenia w ramach umowy najmu. Wynagrodzenia za takie czynności objęte jest

czynszem najmu i brak jakichkolwiek podstaw do dodatkowego rozliczania czynności bez których stosunek najmu nie może być wykonany.

Pozwana podkreśliła, że podpisanie umowy najmu i wystawienie faktury nie świadczy automatycznie o tym, że zakres uszkodzeń pojazdu skutkowało koniecznością wynajęcia pojazdu zastępczego. Wskazała, że nie w każdym przypadku gdy uszkodzeniu lub zniszczeniu ulegnie pojazd najem pojazdu zastępczego musi być uzasadniony.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 sierpnia 2019 roku doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność W. B.. Sprawcy zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółka Akcyjna (...) z siedzibą w W.. Uszkodzony samochód V. (...) o nr rej. (...) został zakwalifikowany do segmentu B. Szkoda została zgłoszona w dniu 5 sierpnia 2019 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: nagranie (...)_(...)_(...)_(...).mp3 znajdujące się na płycie CD k. 47)

W dniu 4 sierpnia 2019 roku, w związku z zaistniałą szkodą, pomiędzy (...), a W. B. została zawarta umowa najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) o nr rej. (...), zakwalifikowanego do segmentu C. Najem zakończył się w dniu 2 września 2019 roku, a więc po 30 dniach najmu.

W. B. korzystał z samochodu zastępczego jeszcze 7 dni po otrzymaniu odszkodowania za szkodę całkowitą.

(...) w dniu 24 października 2019 roku wystawiła fakturę na łączną kwotę 8 462,40 złotych. Na kwotę tę składały się koszty podstawienia pojazdu – 123 zł, podstawienia auta w dni świąteczne – 98,40 zł, najem samochodu – 8 118 zł oraz odbiór auta od klienta 123 zł.

W dniu 24 października 2019 roku (...) zwróciła się do (...) Spółki Akcyjnej o wypłatę odszkodowania za przedmiotową szkodę komunikacyjną za najem auta zastępczego w okresie od 4 sierpnia 2019 roku do 2 września 2019 roku, przedstawiając fakturę vat.

Decyzją z dnia 14 listopada 2019 roku (...) Spółka Akcyjna przyznała odszkodowanie w kwocie 1 833,93 złotych. Ubezpieczyciel uznał 21-dniowy okres najmu pojazdu zastępczego za stawkę 75 złotych netto za dzień. Odszkodowanie zostało wypłacone w dniu 15 listopada 2019 roku.

(dowód: oświadczenie k. 13, 14, umowa najmu k. 15, faktura k. 16, pismo z 24.10.19r. k. 18, decyzja k. 19-20, potwierdzenie transakcji k. 21, oświadczenie k. 30)

W. B. potrzebował samochodu, aby wozić chorą matkę do lekarza. W okresie najmu pojazdu w gospodarstwie domowym poszkodowanego był jeszcze jeden samochód należący do brata poszkodowanego. Brat poszkodowanego wykorzystywał swój samochód do prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

W. B. upoważnił (...) do rozliczenia szkody komunikacyjnej w Towarzystwie (...) Spółce Akcyjnej. Jednocześnie upoważnił (...) do załatwiania wszelkich spraw formalnych w szkodzie w zakresie wynajmu auta w jego imieniu oraz upoważnił do odbioru odszkodowania – rozliczenia bezgotówkowego za wymienioną szkodę w zakresie najmu samochodu. W. B. został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zorganizowanego przez ubezpieczyciela. Szkoda w pojeździe V. (...) okazała się szkodą całkowitą. Samochód nie nadawał się do naprawy.

(dowód: upoważnienie k. 17, zeznania świadka W. B. e-protokół z 6.10.2022r. [00:06:17], [00:06:44], [00:07:06], [00:07:29], [00:10:46], [00:11:51], [00:12:52], [00:13:11], [00:15:47], [00:16:37], [00:17:50], [00:18:02], [00:18:31], [00:19:10], [00:19:33], [00:20:00], [00:20:56], [00:21:21], [00:21:44], [00:22:36], [00:23:30], [00:24:16], [00:24:53], [00:25:45], [00:26:40], [00:27:35], [00:28:14], [00:29:56] k. 95v-96)

W dniu 2 września 2019 roku pomiędzy W. B., a J. S. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) została zawarta umowa cesji wierzytelności na mocy której W. B. przelał na rzecz J. S. (1) swoją wierzytelność – prawo

zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego przysługującą W. B. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 3 sierpnia 2019 roku nr szkody (...) likwidowaną przez (...) Spółkę Akcyjną – ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy ww. szkody.

(dowód: umowa cesji wierzytelności k. 22-23)

Uzasadniony technologicznie oraz organizacyjnie czas trwania naprawy uszkodzonego pojazdu V. (...) o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 3 sierpnia 2019 roku wynosi 23 dni. Przyjmując, że poszkodowany otrzymał odszkodowanie w dniu 26 sierpnia 2019 roku, najem pojazdu zasadny był do dnia 1 września 2019 roku.

Pojazd zastępczy udostępniony poszkodowanemu po szkodzie z 3 sierpnia 2019 roku należał do segmentu wyższego, natomiast J. S. (2) obniżyła stawkę najmu dla segmentu pojazdu uszkodzonego.

Cena najmu pojazdu klasy B – czyli segmentu uszkodzonego pojazdu kształtuje się pomiędzy 135 złotych netto/166,05 złotych brutto, a 184 złotych netto i 226,32 złotych brutto. Średnia cena najmu wynosi 162 złotych netto/ 199,26 złotych brutto. Cena najmu pojazdu klasy C – czyli segmentu pojazdu wynajętego po szkodzie kształtuje się na poziomie pomiędzy 165 złotych netto/202,95 złotych brutto, a 220 złotych netto/270,60 złotych brutto. Średnia cena najmu wynosi 208 złotych netto/255,84 złotych brutto.

(dowód: opinia biegłego k. 118-132, opinia uzupełniająca k. 167-172)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 3 sierpnia 2019 roku, odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia pozostają poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu legitymacji powódki do wystąpienia z pozwem, na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę dobową stawka najmu została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych oraz na ustaleniu uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu zastępczego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pozwanej nie udało się zakwestionować skuteczności umowy cesji. Pozwana stwierdziła, że w jej ocenie umowa cesji jest nieważna, jednakże nie wskazała żadnych argumentów, ani dowodów popierających swoje stanowisko. Sąd natomiast nie dopatrzył się żadnych uchybień, które powodowałyby nieważność umowy cesji wierzycelności. Z tego względu Sąd uznał, iż powódka posiadała legitymację czynną do wystąpienia z niniejszym pozwem.

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie, tj.: umowa najmu pojazdu zastępczego, faktura VAT wraz z umową cesji i zeznania świadka W. B. – świadczą o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowanego zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego.

W uchwale z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu uchwały wskazano również, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela, a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu. Stanowisko to Sąd w całości podziela.

W kwestii podważanej przez pozwanego stawki za najem ponad kwotę 75 zł brutto za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r. I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c.

mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, że do zgłoszenia szkody przez poszkodowanego pozwanemu doszło w dniu 5 sierpnia 2019 roku, a do zawarcia przez poszkodowanego z powódką umowy najmu pojazdu zastępczego doszło 4 sierpnia 2019 roku. Wprawdzie pracownik pozwanej poinformował poszkodowanego o stawkach, jednakże poszkodowany posiadał już wówczas auto zastępcze. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż pozwana nie zaproponowała poszkodowanemu najmu pojazdu poprzez zamianę najmowanego pojazdu. Uznać należy, iż obowiązek współdziałania stron w zakresie dotyczącym likwidacji szkody związanej z najmem zastępczym, wymaga wyraźnej inicjatywy ze strony ubezpieczyciela, większej aktywności, niż aktywność sprowadzająca się do poinformowania o akceptowalnej stawce za najem, szczególnie w przypadku, gdy poszkodowany korzysta już w pojeździe zastępczego zaoferowanego przez inny podmiot.

Jak wskazano wyżej, między stronami zachodził także spór co do czasu trwania najmu i wysokości zastosowanej stawki.

Odnosząc się do ustalenia uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, należy wskazać, że w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego dominującym stanowiskiem było, że okres celowego i ekonomicznie uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego w przypadku szkody całkowitej w pojeździe obejmuje okres od dnia wynajęcia pojazdu zastępczego do dnia, w którym poszkodowany mógł nabyć analogiczny pojazd, ale nie później niż do dnia otrzymania świadczenia odszkodowawczego za szkodę całkowitą w pojeździe. Takie stanowisko zaprezentował Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt IV CK 672/03. Stanowisko to jednak uległo modyfikacji w późniejszych orzeczeniach. W uzasadnieniu uchwały z dnia 17 listopada 2011r. Sąd Najwyższy jako aktualne podtrzymał swoje wytyczne co do zasad i zakresu refundacji kosztów najmu, jednocześnie wskazał, że ma to być okres „niezbędny do zakupu innego pojazdu mechanicznego”. Czasem refundowanego najmu pojazdu zastępczego w przypadku szkody całkowitej jest okres od dnia wynajęcia pojazdu zastępczego w związku ze zniszczeniem posiadanego przez poszkodowanego pojazdu do dnia, w którym poszkodowany mógł nabyć faktycznie i obiektywnie odtworzyć możliwość korzystania ze zniszczonej rzeczy poprzez zakup innego pojazdu mechanicznego o podobnej wartości rynkowej. Okres ten może kończyć się wcześniej niż dzień wypłaty odszkodowania za szkodę w pojeździe, może kończyć się w dniu wypłaty tego rodzaju świadczenia odszkodowawczego, może również wykraczać poza dzień wypłaty odszkodowania za szkodę całkowitą w samochodzie. Należy zatem ustalać i badać chwilę, w której możliwe było odtworzenie przez poszkodowanego możliwości korzystania z rzeczy poprzez zakup innego pojazdu mechanicznego.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej, bezpieczeństwa ruchu drogowego P. M., w sporządzonej na piśmie opinii uzupełniającej stwierdził, że jeżeli przyjąć, iż w aucie nastąpiła szkoda całkowita, a poszkodowany otrzymał odszkodowanie w dniu 26 sierpnia 2019 roku zasadny jest okres najmu do 1 września 2019 roku.

Ponadto, w opinii biegły P. M. wskazał ceny najmu pojazdu klasy B – czyli uszkodzonego pojazdu od 166,05 złotych brutto do 226,32 złotych brutto. Średnia cena najmu pojazdu za dobę wynosiła 199,26 złotych brutto. Sąd przyjął średnią stawkę najmu pojazdu jako zasadną.

Sąd w pełni podziela opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za zasadny okres najmu 29 dni, po uśrednionej stawce w kwocie 199,26 zł brutto za dobę. Sąd uznał również za uzasadnione koszty podstawienia pojazdu w kwocie 123 zł oraz koszty odbioru pojazdu w kwocie 123 zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 817 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c., Sąd uznał, iż należne powódce odszkodowanie wynosi 6024,54 złotych. Uwzględniając wypłacone już odszkodowanie w kwocie 1 833,93 złotych, należne odszkodowanie wynosiło 4 190,61. Skapitalizowane odsetki od 15 listopada 2019 roku do 13 czerwca 2022 roku wyniosły 704,57 złotych. Stąd też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4895,18 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 czerwca 2022 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (tj. Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powódka wygrała proces w 70 %. Na koszty powódki składają się opłata od pozwu 400 złotych, 1800 złotych tytułem zastępstwa procesowego, 17 złotych tytułem opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, a także 929,25 złotych tytułem zaliczek na wynagrodzenie biegłego. Łączne koszty powódki wyniosły 3 146,25 złotych, a 70 % z tej kwoty wynosi 2 202,37 złotych. Pozwana wygrała proces w 30 %. Koszty pozwanej to koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800 złotych oraz 32 złote tytułem opłat od udzielonych pełnomocnictw. Łącznie koszty pozwanej wyniosły 1 834 złote, a 30 % z tej kwoty to 550,20 złotych. Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 652,17zł (2 202,37zł - 550,20 zł).

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd zwrócił powódce J. S. (1) kwotę 370,75 złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na opinię biegłego.